

Στο πρόσφατο παρελθόν της μόδας του 20ού αιώνα οι μετρ της υψηλής ραπτικής έκλειναν την παρουσίαση της συλλογής τους στο σαλόνι του σπιτιού τους με την επίδειξη της νυφικής τους δημιουργίας. Η «νύφη» του φινάλε έκλεβε τις εντυπώσεις του ντεφιλέ. Το 1923 το έργο «Η νύφη ξεγυμνωμένη ακόμα κι από τους μνηστήρες» ή «Το μεγάλο γυαλί» του γάλλου καλλιτέχνη Μαρσέλ Ντισάν άλλαξε την κριτική ερμηνεία της τέχνης. Το έργο ήταν ένας γάμος μεταξύ πνευματικών και οπτικών στοιχείων, κυρίως πνευματικών. Η νύφη του Ντισάν ερμηνεύτηκε σε πολλά επίπεδα: άλλοτε ως σεξουαλική μηχανή, ως αλληγορία του φιλοσοφικού γάμου όπου ο αλχημιστής παράγει χρυσό σε έναν κοσμικό φούρνο που το άνω μέρος παραπέμπει στο θηλυκό και το κάτω στο αρσενικό, ως σατιρική κοινωνική κριτική των δύο φύλων.

Στη σύγχρονη εποχή μας, που η διαφορετικότητα είναι μια ανοιχτή συζήτηση και συνεχώς εμφανίζονται νέοι συμμετέχοντες στη συζήτηση των φύλων, η μία σχεδιαστική πρόταση νυφικού δεν είναι αρκετή. Οι νύφες πληθύνουν και οι τελετές του γάμου είναι διαφορετικές. Μαζί τους αναπτύχθηκε και η βιομηχανία του είδους που ζητά περισσότε-

Φορούσε ένα **νυφικό** η φανταχτερή μας η κοπέλα

Το τελετουργικό ένδυμα που συμμετέχει στη συμβολική διαδικασία ένωσης δύο ανθρώπων διηγείται την ιδιαίτερη σχέση του με τις γυναικείες προσδοκίες

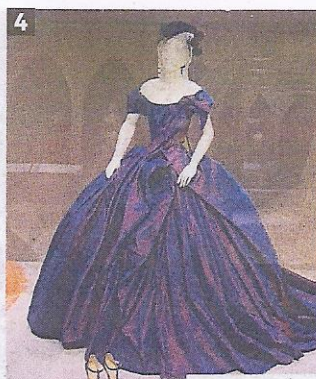
ρα νυφικά, είδη γάμου και πρόσωπα για να δημιουργήσουν περισσότερες παραμυθένιες αφηγήσεις και να ανεβάσουν τον τζίρο στο νέο είδος κατανάλωσης που διανθίζει τη γαμήλια τελετή.

Βασικό συστατικό του «ονείρου» παραμένει το νυφικό. Οι νυφικές Εβδομάδες Μόδας απλώνουν τη βεντάλια των παρουσιάσεων ειδικών συλλογών που μπορούν να προσελκύσουν περισσότερες υποψήφιες. Και το γεωγραφικό τους μήκος διατρέχει τις πόλεις της Νέας Υόρκης, της Βαρκελώνης, της Βομβάης και του Χονγκ Κονγκ.

Η επιλογή του νυφικού είναι μια εμμονή την οποία οι γυναίκες από νεαρή ηλικία αναπτύσσουν με την πιεστική υποστήριξη του στενού κοινωνικού τους περιγύρου για εντυπωσιακές τελετές. Το νυφικό φόρεμα μιας σαρ της οθόνης, της μουσικής ή της πασαρέλας ασκεί πάνω τους μεγάλη επιρροή. Η έκθεση «Νυφικά φορέματα 1775-2014», που άνοιξε στο Μουσείο Βικτωρίας και Αλβέρτου στο Λονδίνο, υποστηρίζει αυτήν την άποψη. Όπως δείχνει το μοβ νυφικό σε στυλ Σκάρλετ Ο'Χάρα της μπουρλέσκ χορεύτριας Ντίνα φον Τιζ, οι διαβαθμίσεις λευκού προς ροζ στο νυφικό της Γκούεν Στεφάνι. Τα φορέματα αυτά συνυπάρχουν με ρομαντικά κομμάτια του

1. Σαν Νύμφες στο δάσος των γαμήλιων τελετών εμφανίστηκαν οι φετινές δημιουργίες του οίκου Yolan Cris στην ειδική εβδομάδα νυφικών συλλογών της Βαρκελώνης
2. Το νυφικό της Γκουέν Στεφάνι σχεδίασε το 2002 ο Τζον Γκαλιάνο για τον οίκο Dior καταργώντας το κλισέ της λευκής απόχρωσης. Το στυλ της νύφης ως φιγούρας της ποπ ροκ κουϊτούρας υποστήριξε αυτή την ανατροπή, την οποία παρουσιάζει και η έκθεση στο Λονδίνο για την ιστορική εξέλιξη των νυφικών
3. Η Σάρα Τζέσικα Πάρκερ στον γάμο της με τον Μάθιου Μπρόντερικ το 1997 διάλεξε ένα μυσό φόρεμα

4. Το μαβ νυφικό της Νάτα φον Τίζου σχεδίασε η Βίβιεν Γουέστγουιν το 2005 εξηγεί την εξέλιξη των νυφικών στην έκθεση του Μουσείου Βικτωρίας και Αλβέρτου
5. Το νυφικό της πριγκίπισσας Νταϊάνα των David and Elizabeth Emanuel έγινε τηλεοπτικό θέαμα τον Ιούλιο του 1981 που παρακολούθησαν 750 εκατομμύρια θεατές, αλήθια και αντικείμενο πόθου πολλών γυναικών
6. Η δούκισσα της Κορνουάλης στην επίσημη φωτογραφία της με τον πρίγκιπα Κάρολο της Ουαλίας το 2005 φορούσε ένα παστέλ πράσινο μαντί της Anna Valentine και στόλισμα κεφαλής Philip Treacy

19ου αιώνα και με τα εντυπωσιακά φορέματα που φόρεσαν στον γάμο τους γυναίκες της αγγλικής αριστοκρατίας. Σκοπός της έκθεσης είναι να αποδείξει ότι τα νυφικά ακολουθούν τη μόδα και τις κοινωνικές αλλαγές. «Την εποχή που τα μέσα καθαριότητας των ρούχων περιορίζονταν σε μια ξύστρα και πλύσιμο με σαπούνι στο χέρι, η απόκτηση ενός λευκού φορέματος για μία και μοναδική εμφάνιση αφορούσε μόνο τους οικονομικά εύρωστους. Η παράδοση του λευκού νυφικού δε συνδέεται με τον συμβολισμό της γυναικείας αγνότητας. Η πρωταρχική σημασία του λευκού ενδύματος είχε να κάνει με την επίδειξη της οικονομικής θέσης» εξηγεί η επιμελήτρια Εντουίνα Ερμαν.

Δεξιά παπούτσια από δέρμα και μεταξωτό μπροκάτ του 1914. Μοντέλο του 1934 από τον σχεδιαστή Τσαρλς Τζέιμς

Και στα δικά μας

Μια έκθεση στο Μουσείο Μπενάκη του Πελοποννησιακού Λαογραφικού Ιδρύματος και μια πρωτοβουλία γυναικών της Κρήτης φέρνουν στην επικαιρότητα την παράδοση του ελληνικού νυφικού. Οι γυναικείες δημιουργούν οι ίδιες εξαρχές το νυφικό τους. Είναι η ιστορία πάνω στην οποία «πατά» η Αποστολή της Πηνελόπης Gandhi για να αναβιώσει και να διαδώσει στο σήμερα την τέχνη της υφαντικής. Οι νύφες της Κρήτης φροντίζουν για τη δημιουργία του μεταξωτού νήματος, στη συνέχεια το βάφουν με αποχρώσεις δικής τους έμπνευσης χρησιμοποιώντας φυτικές βαφές. Ο δεύτερος κύκλος δημιουργίας συνεχίζεται στο αργαστήρι τους, στον αργαλειό που έχουν στο σπίτι τους και με τον οποίο υφάνουν το δημιουργημά τους σε σχέδια δικής τους έμπνευσης. Τα σχέδια αυτά είναι η συνέχεια μιας συζήτησης με το παρελθόν και την ιστορία του τόπου, μια αφήγηση συμβάντων μέσα από τα μάτια της γυναίκας που η υφαντική της διατρεί μέσα στον χρόνο. Το συγκεκριμένο νυφικό της ομάδας Πηνελόπη Gandhi (φωτό αριστερά) από λινόβμβανο ύφασμα κεντημένο με μεταξωτές κλωστές αναπαράγει τη σύνθεση παλαιών μοτίβων με κεντρικό θέμα τον δικέφαλο αετό. Ανάλογα κρητικά υφαντά νυφικά φορέματα βρίσκονται στην αρχαική συλλογή του Μουσείου Βικτωρίας και Αλβέρτου.

Οι «Νύφες» στο Μουσείο Μπενάκη της Πειραιώς φιλοξενούν νυφικό του Ζαν Ντεσές (αριστερά) και άληθα νυφικά από της δωρεές του ΠΑΙ